

Maria Kulisiewicz, Agnieszka Kruk

Warszawa - Zamość, ul. Zakamarek.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 145-146

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UJAZD, gm. Kołaczyce
woj. krośnieńskie
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
w Jasle

Badania prowadziła mgr Elżbieta Pohorska. Finansował WKZ w Krośnie. Trzeci sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania w południowej części osady, gdzie przebadano obszar o powierzchni 1 ara. Zarejestrowano 8 obiektów /7 jam i 1 skupisko ceramiki/ analogicznych do odkrytych w sezonie 1976. Jamy o kształtach najczęściej kolistych lub owalnych o średnicy od 35 cm do 88 cm, w profilu nieckowate lub lejcowate o głębokości od 30 cm do 111 cm, wypełnione były dużą ilością bryłek polepy noszących odciski drewnianych elementów konstrukcyjnych. W trzech jamach między bryłkami polepy wystąpiły fragmenty naczyń, głównie zasobowych, często ze śladami wtórnej przepalania.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Jasle.

WARSZAWA - Zamość
ul. Zakamarek
Stanowisko 1

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Maria Kulisiewicz przy udziale mgr Agnieszki Kruk. Finansował Konserwator Zabytków m.st. Warszawy. Drugi sezon badań. Osada produkcyjna z wczesnego okresu wpływów rzymskich /I-II w. ne/.

Prace koncentrowały się na wysoczyźnie tarasu oraz w części północnej wzniesienia. Zakończono 12 wykopów o wymiarach 5 x 10 m i 5 x 5 m. Badaniami objęto obszar o powierzchni 470 m².

Odkryto 19 obiektów archeologicznych, w tym: 1 chatę-półziemiankę, 1 dymarkę, 8 jam gospodarczych, pozostałe o charakterze nierozpoznanym.

Obiekty koncentrowały się głównie w górnej partii stoku i układały się po linii północ - południe.

Na uwagę zasługuje chata typu półziemiankowego o wymiarach 2,5 x 3 m. W trakcie eksploracji znaleziono duże ilości ceramiki, polepy, kości zwierzęce oraz gliniane przęśliki. W odległości ok. 4 m na południe od półziemianki zlokalizowana została dymarka typu kotlinkowego.

Datowanie stanowiska możliwe jest wyłącznie na podstawie ceramiki na I-II w. ne.

Materiał ceramiczny charakterystyczny jest dla wczesnej fazy okresu wpływów rzymskich: 1 - występowanie form naczyń ostro profilowanych o powierzchniach lśniących, czarnych oraz 2 - naczyń zasobowych, grubościennych o powierzchniach chropowatych. Słabe ślady facetowania.

Materiał zabytkowy znajduje się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PRZ Oddział Warszawa.

Badania nie będą kontynuowane.

WENECJA GÓRNA, gm. Żnin
woj. bydgoskie

patrz
epoka brązu

WOŹNA WIEŚ
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

ZADOWICE, gm. Godziesze
woj. kaliskie
Stanowisko 1

patrz
okres lateński

ZAKRZÓW, gm. Niepołomice
woj. krakowskie

patrz
okres lateński

ZARZYCA, gm. Kondratowice
woj. wrocławskie
Stanowisko 2a

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Olena Prus. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Osada z okresu późnorzymskiego /okres wędrówek ludów/.

Badaniami objęto część północno zachodnią skłonu wzgórza o ok. 250 m na zachód od centralnej partii wzniesienia, gdzie w 1975 roku odsłonięto fragment osady kultury pucharów lejkowatych /Informator za 1976, uzupełnienia, s. 329-330/.

Przebadano obszar ok. 3 arów. Tuż pod warstwą humusu /na głębokości 0,25-0,30 m/ zarysowały się obiekty nieruchome, których górne partie zostały naruszone przez orkę.

Szczególne interesująco przedstawia się zarys chaty /3,60 x 5 m/ o czytelnych elementach konstrukcyjnych w postaci jam posłupowych wyznaczających zarysy ścian i wejścia słoalizowanego w ścianie szczytowej.